

den store Mand, der saa rundeligt havde forjaget dem med Mad og Tobak. Omveroren forklarede dem, at hans Hovedformaal med Sammentomfien og Gæstebudet var at vise, hvor oprigtig han var interesseret i deres sande Velstand. Derpaa skildrede han med stort Eftertryk, hvorledes Bildet efterhaanden tog af, og Høstfangsten ikke vilde vedblive at give saa gode Resultater, hvorfor de stod i Fare for at lide Mad og sulte, hvis de ikke besluttede sig til at drive Agerbrug. Han fik dem da ogsaa til at love at begynde en ny Levevis. Da Indianerne bekræftede sig nderst vel ved hans rigt kendsatte Ord, var de i en saadan Stemning, at de gerne lovede alt, hvad han bad dem om. Hentykt over deres Høvelighed lovede Omveroren at sende dem Flove, Træfokser og Fokser, for at de kunde rydde Landet og opdyrkte det. . . . Efter nogle Dages Forsøb kom Flovene, Fokserne og Fokserne. Det var lige i Foraarsstiden; men i Stedet for at gaa til Arbejde og pløje Landet ved deres Hænder, som var ryddet, og svinge Fokserne for at rydde mere, hengav Indianerne sig i en Naadslagning til følgende Betragtning: Disse Fokser er blanke og stinner som Glas. Hvis vi bruger dem til at fælde Træer med, vil de miste deres smukke Udseende. Lad os derfor henge dem op til Prøvelse i vore Rigmans. Disse Fokser er fede og gode. Hvis vi spænder dem for de tunge Flove og lader dem flæbe dem gemment Norden, vil de snart blive maagre og uskiftede til at spises. Lad os derfor foranstalte en stor Fæst.

Saa slængte de Fokserne og indbød de omboende Indianere til Fæstmaaltid, og saa længe der endnu var et Stykke Stød tilovers, dampede Gryderne.

Der tales ogsaa meget om „Handelsens Evangelium“, og det er sandt, at Handelsforbindelser, der er prægede af Nædelighed og Hæderlighed og ledes samvittighedsfuldt, er en utvivlsom Hjælp til højere Civilisation og giver Lejlighed til ædelt Samarbejde med Missionen. Men paa den anden Side, naar vi tager Verdenen, som den er, ja, kan Handelen blive en blot og bar Skole for Bedrageri og Hævelsje. Den kan bringe de bedeske Lande Krijtenhedens Forbindelser og Røjter Inarere end dens Velsignelser. Ganske vist, den kan bane Vej for Missionen, men i mange Tilfælde er det modfættede Tilfældet, som det har vist sig i Afrika. Og hvor det har berøet paa Handelen alene at reformere et forvædet og junkent Samfund, har det uvægerligt læst fejlt.

Nej, det er et falskt Naab, naar det hedder: „Civilisation først, og saa Krijendom“. Dr. Moffet skriver: „Møget er bleven jagt om det at civilisere vilde, før man forfølger or evangelisere dem. Det er en Teori, som har vunden stor Tilslutning hos denne Verdens vise, men dens Sandhed er aldrig paavist i Praksis. Det er let hjemme at udpekulere, hvad der funde gøres for vilde Folk, men Missionæren, den eneste Praktiker paa dette Omraade, har altid fundet, at vil man gøre Brugten god, maa Træet først gøres godt. Kun Guds Naade kan ommande de vilde Sjæter, hvorefter de er modtagelige for Belæring om hvorledes de skal pryde Evangeliet's Lærdom“. Moffet skal ogsaa have sagt: „Civilisationen forfølger Lige- ren, men opsjotter Røven“.

I et Bærf om Brødermenighedens Mission siger Dr. Thompson: „Hvad har Civilisationens Apostle gjort for de vilde Folkelag? Hvor er de fundannede Filantroper, som staar rejsende til at gaa ud med Flov og Bogtrykspresse til Nordens mørke Egne, der er saa fulde af Gruelighededer? Lad deres Navne blive nævnet. . . . For 100 Aar siden narede de engelske Methodister under Dr. Cokes Ledelse den Plan at indføre Civilisation blandt Zulaherne i Vestafrika. Et Antal veluddannede Haandværkere blev engagerede til at gaa ud med den Tanke, at naar nogen Fremgang i Civilisation var gjort, skulde Missionæren sendes ud for at prædike Evangeliet. William Wilberforce og andre af Tidens ledende Mænd begunstigede Forehavendet, og store Forventninger vof- tes, men det hele gik fuldstændig i

Stykker. Da de udjendte naade Sierra Leone, tabte de Modet. — I Sydafrika havde Civilisationen Marken i mere end 100 Aar helt for sig selv, og hvad udrettede den? Den tog de indfødtes Land, gjorde dem til Slaver, ødelagte dem ved Spiritus, knyttede illegitime Forbindelser, hvorved baade Europæerne og de indfødte nedværdigedes, fort jagt, man gif frem i Cortez' og Pizarros And. . . .

Al alt dette fremgaar tydelig, at Civilisation ikke ejer Løgemidlet for det høje bedeske Samfund. Saa henvises der, men lige saa forgæves, til bedre Statsformer, bedre Lovgivning, Opvækkelse af Folkeanden o. s. v. Eller der peges paa de moraliske Kræfter, der findes i de store bedeske Religioner: Buddhismen, Confucianismen, Hinduismen og Muhammedanismen. At der er jædelige Kræfter, skal ikke nægtes; thi det jædelige Forsald er ikke saa stort som det religiøse, men Historien viser, at herfra venter man for- gæves paa Kraft. Og det gaar med de buddhistiske Moralbud i. Efs, som med de humane etiske Systemer herhjemme. Systemet kan være godt og indeholde mange udmærkede Sandheder, men den bærende Kraft til disses Gennemførelse mangler. Den gives alene ved Guds Naade i Jesus Kristus. I en By i det nordlige Skotland tog en Gang en velmenende Unitarprest sig for at prædike paa Gaderne. Han talte om, hvor fion Dyden var, og indgød Syndere til et dydigt og ordentligt Livs Løfte. Nogle Dagabønder og Fokger lyttede til; en af disse, som ikke var blottet for Sumet, sporede ham: „Dit Neb er ikke langt nok for saadanne som os“. Hans Evangelium var ikke i Stand til at naa til de dybe Aigrunde, i hvilket Fokger vare faldne. Det samme gælder om det, der er nævnt i det foregaaende til Reformation for de bedeske Samfund; Nebet er ikke langt nok til at naa ned i de dybe Aigrunde, i hvilket Hedenskabet sukker. Der maa et længere Neb til, et mere dybtgaaende Evangelium, nemlig det, der blev betroet Apostelen, da hans Herre sendte ham til Hedningerne, „at oplade deres Pine, at de omvendte sig fra Mørket til Lyset og fra Satans Magt til Gud“. Kun dette Evangelium kan give Syndernes Forladelse og Fred med Gud, kun det kan give en ny moralsk Kraft til de dybt sunkne, kun det kan give det nye Syn paa Samfundet og Kærligheten, hvoraf al virkelig socialt Fremstredt afhænger. Og her staar vi ikke overfor en blot Teori, men en levende Virkelighed, som ogsaa dette Aarhundredes Resultater paa Missionsmarken beviser. — Serpaa til Slut nogle Eksempler.

I November 1894 drev paa Estifien af Formosa et Sejsstift ind imod Land under en farlig Søgang. Paa Kysten lige for det til Undergang dømt Sted laa et Kapel og en kristen Landsby. Den indfødte Prest A-hoa, Dr. Mac Kays første ombødte paa Ven, samlede ved Tronmen hurtig Landsbyens Folk til Redningsarbejdet. Nogle af dem blev sendt ud til Skibet gennem den høje Sø for at lade Mandstabet ride, at der var ingen Vind, og hvis de omstede at komme i hans Hus. — Dr. Mac Kay slutter Beretningen med at sige, at for 25 Aar siden vilde Besætningen være bleven mrdet, Skibet brændt og ikke en ladet tilbage for at fortælle det påserede.

To bayeriske Missionærer påstaa- rede en Dag med en Gruppe kristne Papuaer i Central-Australien, da Talsen kom til at dreje sig om disses moraliske Liv før deres Omvendelse, og der blev spurgt, om nogen af dem nogen Sinds havde begaaet et Mord. Af de ni tilstedeværende omvendte havde kun en aldrig dræbt et Menneske. Men Kristendommen havde frembragt en mægtig Forandring hos hver enkelt og skenket en ny Naturs Kraft. M. S.

— „Danstereu“ udgaar to Gange ugentlig og koster \$1.50 per Aargang.

Baarliv.
(„Reform.“)

Baarjolens brandende
Lustrale blændende
Livsglæde kændende
Strimers Glød,
Kærligt forbrændende
Atter opvarmende
Mod vor forarmende
Slode flød.

Jordsmønnen mildnedes,
Førmedes, ilnedes,
Jndtil der skilnedes
Blomster jmaa;
Solen fornedes,
Jorden fornedes,
Alt som der grønnedes
Mad og Straa.

Blomsterne vuggedes,
Bladene duggedes,
Træerne duggedes
Paardag lang;
Stopper forlyngedes,
Grene forlyngedes,
Stammer forlyngedes,
Jugle lang.
Jul. B. Baumann.

Spaadommens Følger.
En jørgelig Aildragelse.

I Juni Maaned i Bjor ankom en veldraget ung dansk Mand, Niels Christensen, 26 Aar gammel, til Kenosha, Wis., sammen med nogle andre unge Mand. De kom direkte fra Danmark, og før de forlod Fædrelandet, gif de til en Spaafone for at høre, hvad Stæbuen havde be- stiftet dem i det nye Land.

Spaafvinden fortalte da, at han vilde blive arresteret den 26. April, og at han i Arresteren vilde komme sammen med en enbetet Danstereu og en iseløjet Dreng, samt at han vilde dø 2 Uger senere. Christensen har siden sin Ankomst til Kenosha grub- let en Del over denne Spaadom, men han har dog stadig påstet sit Arbejde, som bestod i at levere Mælk i Kenosha fra en af de store Farme i Byens Omegn. Imidlertid maa Spaadommen dog have forjyret hans Sjæne; thi da han i Mads dags førte fra Farmen, fortalte hsi sine Kammerater, at naar han kom tilbage, vilde det blive i en Ligkiste. Han fortalte dem, hvad Spaafonen havde sagt, og at han vilde blive arresteret.

Jnde i Byen leverede Christensen som sædvanligt Mælk en Morgen, men henad Middag blev han vanvittig og maatte anholdes af Politiet. Paa Vejen til Countyhæng- sel fortalte han Sheriffen, at der vilde ikke blive megen Vejligghed med ham, da han skulde dø næste Dag. I Arresteren indtraf det mær- kelige Tilfælde, at han blev sat sam- men med en enbetet Danstereu, Charles Hansen, der var arresteret for en mindre Forjæelse, og en iseløjet Dreng, der var arresteret for Tyveri. Heri saa den sindsforvirrede Landsmand en Opfyldelse af Spaad- ommens Spaadom. Han sadst be- vidtfuld til Jorden og der blev sendt Bud efter en Læge, der fandt, at den unge Mand's Hælfred var for- trinligt, men at han havde mistet sin Fortand. Sele Dagen forbe- redte han sig paa Døden paa samme Maade som en dødsdømt.

Han vil nu, ifølge „Agebladet“, blive undersøgt af Sindsyge-Kom- missionen og derefter mulig indsat i en Sindsygeanstalt.

Sol!

Vinteren igennem har jeg set hans maagre, gulblege Ansigt med de triste, graa Pjne bag Binduet.

Kærligen var vist utat, for der var støppet med Klude.

Og han taalte nok ikke Træk, Stakken, med de hule Kinder og de trakte Pjne, der stirrede saa trøstes- løst ud i den graa Luft.

Undertiden laa der en Avis foran ham, men kun sjældent læste han i den.

Var han mon for træt til det og saa?

Sammenhunken sad han i sin luv- skidte Lænestol, mens Tiden sne- gelede ham forbi isa enfont og trit og graa som selve Luften derude.

Men anden Aftenskling end Læ- gens Besøg — Lægen, der kom og gif.

Men Miraklet kom ikke, den store

Bedring, der en storme Dag skulde melde sig, stræfterne, der skulde vende tilbage igen — altsammen uretlevet!

Alligevel opgav han ikke Haabet, ikke helt i hvert Fald. Det gør den unge sjældent!

Naar Solen kom engang! — Og omsider gif den da Ende, den lange, mørke Vintertid.

Den første Soldag kom.

Som sædvanlig liggede jeg op til hans Bindu. Da stod han og trommede paa Ruden med de magre Fingre.

Han nikkede muntert, og der var kommet et Fordragssjovhedspræg over det slappe Legeme.

Straks det første Sisker lytte hen over Murene, følte han Bedring. Sol!

Han aandede friere. Og i Dag var han selv ude i Solfinnet.

I det stærke Lys saa han endnu mere gennemsigtig ud end sædvan- lig.

Men han følte Lægedønnen i det. Skont han mere trob end gif hen til Benken, hvor Solen stod paa.

Der isøbte han Skappen om sig og jatte sig til Nette.

De hvide Kinder blusjede i So- fte, og han puslede af Anstrengelse. Man maa først vænne sig til Luften — hvilede han.

Men det er jo alligevel det, der skal hjælpe — fortalte han.

Det siger ogsaa Doktoren! — Hans Pjne stralede af Haab — saa nikkede han Gud Dag til den apo- plektiske Genbo, der ogsaa var frø- bet ud i Solfinnet.

Langsomt skubbede han sig hen til Benken og jatte sig med den unge Side mod Solen.

Han gned det apoplektiske Pje: Det er, ligesom, der er Grus i det — Saa smilede han:

Men dette herre skal nok hjælpe. — Vars det først bliver Sommer!

De kan tro, den kribler efter at saa fat igen — lo han og viste den raffe Haand frem — og mens Lyset, mildt og klart, strøg hen over de to Stoffer, voffede deres Haab til høje Drømme om Solens Under- gaver — Saabets og Livets Sol. („København“).

En ny Slags Assurance. — Vi lever i en Assurance's Tidsalder. Vi assurere vore Liv, vore Sufe, vore Kreaturer, vor Grøde og næsten alt muligt andet. Dog faldt det ingen ind at assurere mod Sygdom for Dr. Zahney gennem Presjen bekendtgjorde Kurifos Fortjenerer. Derved aabnedes Udgang til, mod en ringe Udgift at forsikre sig mod det værste af alle Under — Tabet af Hælfred. Hvis Mæven er i Uor- den, og man jaaledes befinder sig ilde, da er dette et Veis paa, at Modet er i usund Tilstand, og det er ens Pligt mod sig selv og sine Paarørende, at forsikre sig mod en større Ulykke ved at begynde at krage Dr. Peters Kurifos. Tilfunder har bevidnet dette Lægemidlets Fortrinlighed. Kurifos faas kun hos specielt ansatte Agenter. Skriv til Ejerne, Dr. Peter Zahney & Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Korrespondancer

Elf Horn, Iowa.

Den 5. April var det Pastor Jer- filds Høstelsdag. Hemed Lotiden kom det ene Læs Folk kørende efter det andet, og inden længe var Huset fuldt til Trængsel. Ved saadan Lejlighed har Kvinderne travlt med at saa i Stand et veldækket Bord. Mændene lod det gaa med „Mog og Damp“.

Dvre paa Høstolen talte først Pastor Anker, siden taffede Pastor Jersild for den Væ, man bevisse ham ved at komme og besøge ham en saadan Dag, og for en Gave, som ved Lejligheden blev overrakt ham. De unge var der om Aftenen. — Saa til Lykke, Pastor Jersild!

Christen Jensen (Kærlig) er ble- ven gift med Anne Hansen her. Det var nok Meningen, at det skulde gaa stille af, men de unge samlede om Aftenen og tog Huset i Besiddelse. De efterlod en Gave, som viser Ti- den paa Dagen. En Aften senere kom de gamle. Kvinderne fik travlt med Opvarthning, og imens overaf-

S U S U

Den **BEDSTE** forbedret!
1908
forbedrede
U.S. Fløde
Separator

Det er os en stor Glæde hver Dag at modtage de gode Ord, Mejerimænd rundt om i Landet har at sige om 1908 Improved U.S. Fløde Separator. Hvorfor skulde — DU — ikke slutte Dig til denne Hær af tilfredse Brugere.

Bliv Interesseret og skriv efter almindelige Oplysninger i Katalog No. 24. Et Postkort vil skaffe den. Adresser alle Breve til

VERMONT FARM MACHINE CO., Bellows Falls, Vt.

Distributing warehouses at: Chicago, Ill., La Crosse, Wis., Minneapolis, Minn., Kansas City, Mo., Omaha, Neb., Toledo, O., Salt Lake City, Utah, Denver, Colo., San Fran- cisco, Cal., Spokane, Wash., Portland, Ore., Buffalo, N. Y., Auburn, Me., Montreal and Sherbrooke, Quebec, Winnipeg, Man., Hamilton, Ont., Calgary, Alta.

495

ENGLISH BOOKS.

DANISH LIFE IN TOWN AND COUNTRY. 16 fine illustrations. 262 Pages. Elegantly bound. A book of great interest to the Danish People in U. S. Price \$1.30 net by mail.

ESTER RIED by Pansy. This book is well known, having run as a serial in "Danstereu". Price neatly bound \$1.50. The same in Danish at 80c. bound.

NEW TESTAMENT in parallel columns English and Danish. Cloth binding. Price 60c.

EARTH SEA AND SKY. Large illustrated edition. Fine binding. Price \$1.20.

BIBLES in circuit binding gilt edge. Price \$1.00, \$1.75, \$2.25.

LUTHERS SMALL CATHECISM in pamphlet form. Price 5c.

LUTHERS CATHECISM with explanations by Bishop C. F. Balslev. Bound, Price 25c.

VOGTS BIBELHISTORY for christian schools. Re-vised together with a short church history. Price 25c.

SWEETEST STORIES EVER TOLD. Red line se-ries. Price 75c.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Send — Til Danmark.

„Danstereu“ „Danstereu“

til Haber, Moder, Broder, Søster, Ven, Veninde eller Slægtninge i Danmark.

\$2.00 aarlig — frit tilsendt to Gange ugentlig.

tes der de nygiste en Pengegave. Der blev funget, og Pastor Jersild holdt en lille Tale, ogsaa Hansens Hansen gav et Ord til Bedste. Siden gif Tiden med Sang og Samtale til kl. var 12 — saa viste i alt Fald den, de unge efterlod.

Lorens Eftens havde Sølubryl- lup den 17. April, en Del Na- boer var samlet med dem i den An- ledning.

Mrs. Jverjen er meget syg, og alle Børnene er hjemme. Sun er dog i Bedring nu.

Den engelske Skole er Slutet, og Miss Scholm er rejst hjem. Den danske Skole er begyndt med Jo- hannes Anker som Lærer.

Vi glæder os til Missionsmødet, som skal holdes her fra 22. til 24. Maj.

Paa Onsdag skal her være Bryl- lup, hvortil Menigheden er indbudt. Det er Miss Ingeborg Anker, der holder Bryllup med Past. Schultz fra Blair. Ingeborg vil jannes af mange, naar hun rejser, mest dog af hendes Forældre, for hun har været en god Pige imod dem, og der er jo ingen, som kan tage hendes Plads.

I Kærlighedslyden under W. Notensborgs „Store“ er der begyndt Restauration, og det gaar godt. Nu ventes der paa en eller to Mand, som vil leje den øverste Part. Kom kun, I vil ikke fortryde det. Joe James Co. er ved at forstørre deres „Store“.

Anud Peterjen, vor Bankør, er bleven opereret i Atlantik for en Uges Tid siden. Han befinder sig vel.

Saa en kærlig Hilsen fra Elf Horn til alle Vædets Løvere, Redat- teren ikke at forglemme. Korr.

Nyt fra Chicago.

I den senere Tid har vi haft Stulde; trods dette er dog Træerne ved at saa Bløde, og Græsset myl- drer op af Jorden.

Plantningen af Blomster har begyndt i Parkerne i disse Dage.

Her som mange andre Steder er der en overordentlig stor Arbejds- løshed. Masjer af Fabrikker er helt lukket og enkelte af de største har ganske saa Arbejdere igen; jaaledes The Western Electricity Co., der siges at have afstediget over 28,000 Mand. Arbejdsledigheden be- gyndte her allerede i Efteraaret og har været i Træden over. Tilfunder og otter Tilfunder er ude af Væf- stigtelse og for de fleste er det aldeles umulig at opdrive Arbejde.

Som Folge af disse arbejds- løse Tilstande er her forefalden en Masse Selvmord og Tilstanden her er daarligere, end den har været i mange Aar.

Der er i Foraaret paabegyndt en hel Del Vgninger, herved faar nog- le Arbejde, men det fortaar kun lidt mod Mængden af arbejdsløse.

En Del Vgninger i Byens Centrum ribes for Tiden ned for at give Plads for større.

Antagelig vil Byen brofægge en Del Gader i Aar for at skaffe Ar- bejde til de mange ledige Folk.

En forholdsvis stor Mængde af Arbejdsfolk er rejst bort fra Byen, nogle ud paa Landet andre til Eu- ropa.

I Bethania Menighed i Syd Chicago, der betjenes af Pastor V. Pedersen, er dannet et nyt Sang- kor. Arbejdet derude gaar jævnt fremad.

(Sluttes paa Side 8.)